

om vi herfra række Tyendet Haanden og sige: du skal ikke vedblive at staa i denne Undtagelsesstilling, fordi du ikke har Husstand, du skal have samme borgerlige Rettigheder som andre. Maa jeg ikke spørge, med hvilken Begrundelse kan man egentlig holde f. Eks. en Bogholder i en Forretning, som har Bopæl hos Principalen og faar Kost og Logi hos ham, ude, medens Daglejere, der gøre det simpleste Arbejde — jeg mener hermed det Arbejde, som kræver de mindste Forudsætninger — have Valgret? Den Mand, der har den betroede Stilling, holder man ude, medens man giver den til den, der udfører det mindre betroede Arbejde.

Der er ingen Grund til at ængstes her, og naar der bliver sagt fra den ærede Ministers Side — jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det ærede Medlem for Assens misforstod den ærede Minister —, at han formodede, at dette Forslag vilde ikke lette Sagens Gang — han paastod det ikke, han formodede det —, saa siger jeg, det er muligt, at Ministeren har Ret, men det er ogsaa muligt, at han tager fejl. Thi tage vi Regeringsforslaget, saaledes som det blev forelagt, og tage vi det, efter at de Ændringsforslag, der foreligge her, ere vedtagne, saa vover jeg at paastaa, at Forslaget, som det foreligger, efter at Ændringsforslagene ere vedtagne, er mere konservativt end Regeringsforslaget. Det radikale Fremskridt, der ligger i at tage Tyendet med, opvejes — selv om det ikke kan opgives matematisk — mange Gange ved den Omstændighed, at vi tage den gifte Kvinde med. Jeg siger dette ikke for at forsvare, at vi tage Tyendet med eller for at sige, at det skulle vi ikke være bange for, fordi vi faa noget paa den anden Side, som afværger Følgerne deraf, men jeg nævner det som et Faktum.

Derfor tror jeg ikke, at man skal nære nogen Bekymring, men gladelig og i god Fortrøstning stemme for de Ændringsforslag, vi have tilladt os at stille, men jeg betoner og gentager, hvad den ærede Ordfører paa vore Vegne tidligere har gjort, at det er ikke noget, vi staa og falde med. Viser det sig, at Forslaget ikke kan gennemføres med disse Ændringer, men meget vel uden disse Ændringer, nuvel, saa kunne vi til sin Tid tage under Overvejelse, hvad vi i saa Fald ville gøre. Et have Ændringsforslagene allerede udrettet af nyttigt og godt, det er, at fremkalde dyre Forsikringer fra de ærede Medlemmer for Assens (Berntsen) og Vinderup (Svend- sen) om, at det Forslag, Regeringen har

forelagt, har deres inderlige Kærlighed. Vi have ikke tidligere hørt saa dyre og tydeligt tilkendegivne Forsikringer om deres Kærlighed til den almindelige kommunale Valgret, og Anledningen dertil er vore Ændringsforslag. Allerede det er et Fremskridt, som jeg paaskønner, og som bevirker, at jeg for saa vidt allerede af den Grund er glad ved, at vi kom med Ændringsforslagene. Jeg anbefaler dem altsaa til Vedtagelse som et betydeligt Fremskridt, og for saa vidt de maatte finde Tilslutning i det andet Ting, vil den ny Valglov være endnu bedre, end Regeringen har forelagt den. Skulde det saa mod vor Forventning vise sig, at der vil opstaa Vanskeligheder deraf i det andet Ting, saa kunne vi jo forhandle os til Rette, men jeg tror ikke, at man paa Forhaand skal vente sig det fra det andet Tings Side. Jeg anbefaler, at man slutter sig til Ændringsforslagene, de ere saa sandt gode og gøre Forslaget bedre. Derfor kan jeg selvfølgelig alligevel ganske slutte mig til, hvad den ærede Ordfører sagde ved 1ste Behandling, at Regeringen fortjener Tingets og den almindelige danske Befolkning dybtføjte Tak, fordi den har fremsat Forslaget om den kommunale Valgret, og fordi den har fremsat det netop paa det foreliggende Grundlag, overensstemmende med de Krav, der have lydt gennem Aarene. Men den Omstændighed, at vi nu ved at sysle med Forslaget finde, at vi bør søge at naa et Skridt videre frem, om det er muligt, bør ikke gøre noget Skaar i den Glæde, vi føle ved Regeringsforslagets Forelæggelse, og det gør det visselig heller ikke, derom kan jeg forsikre Regeringen.

Berntsen: Den sidste ærede Taler sagde, at han aldrig nogen Sinde før havde hørt, at jeg havde udtalt en saa varm Kærlighed til den almindelige kommunale Valgret, som jeg har udtalt i Dag, og at for saa vidt have Ændringsforslagene gjort deres Nytte. Det gør mig ondt, at det ærede Medlem ikke hører lige godt efter, hvad jeg siger. Hvis det ærede Medlem havde hørt, hvad jeg sagde ved 1ste Behandling, kunde det ærede Medlem ikke være i Tvivl om mit Standpunkt til Spørgsmaalet om den almindelige kommunale Valgret, og hvis det ærede Medlem havde villet vise mig den Ære at læse, hvad jeg har sagt, hvis han ikke har hørt det, for flere Aar tilbage, da jeg stod som Ordfører for det daværende forhandlende Venstre, vilde han ikke være i Tvivl om